

ДЯВОЛЪТЪ И ЦАРСКИЯТЪ СИНЪ.

По народна приказка.

Едно време дяволътъ ходѣлъ по земята и пакостѣлъ на хората.

Веднажъ той се престо-рилъ на старецъ и тръгналъ по широкия пѣтъ, който водѣлъ къмъ столицата на едно царство. Въ сѣщото време царскиятъ синъ се връщалъ отъ обиколка. Когато миналъ съ коня си край дявола, той изохкалъ силно и се тръшналъ до нозетѣ

на коня. Царскиятъ синъ помислилъ, че той блѣсналъ стареца, скочилъ отъ коня и го вдигналъ. Но дяволътъ се преструвалъ, че го боли, и все пѣшкалъ. Тогава царскиятъ синъ му рекълъ:

— Прости ми, дѣдо. Азъ не те забелязахъ. Самъ не зная, какъ те съборихъ. Но азъ ще те закарамъ въ града, ще те излѣкувамъ и ще ти се отплатя за грѣшката си.

Царскиятъ синъ качилъ дявола на коня, а самъ хваналъ юздитѣ да го води. Но до столицата било още далеко. Вървѣли, вървѣли, — царскиятъ синъ ожѣднѣлъ. Скоро видѣли единъ кладенецъ край пѣтя и се отбили да пиятъ вода. Но нѣмало кофа, а водата била дълбоко. Тогава дяволътъ казалъ:

— По стената на кладенеца има стѣлба. Слѣзъ по нея и се напий.

Царскиятъ синъ влѣзълъ въ кладенеца. Дяволътъ скочилъ бързо отъ коня, захлюпилъ кладенеца съ капака и сложилъ отгоре единъ много голѣмъ камѣкъ. Момѣкътъ буталъ, буталъ съ всички сили, — не може да отвори капака. И почналъ да се моли на дявола:

— Дѣдо, моля ти се, отвори ми да излѣза. Ще те наградя богато.

Дяволътъ се подсмихналъ и попиталъ:

— Съ какво ще ме наградишъ?